

« پدر طالبان » در نقش یک مصلح

از روزنامه تاگس انخایگر

TagesAnzeiger

مولانا سمیع الحق مدیر یک مدرسه قرآنی در پاکستان :
" خونریزی راه حل نیست "

افراد بلند رتبه ای مثل ملا عمر از شاگردان او محسوب میشوند، او در موعظه های خود از نبرد علیه نیروهای امریکائی صحبت میکرد. مولانا، سمیع الحق اصرار می ورزد که به یقین کامل راه مذاکره هم وجود دارد. این عالم ارشد در یکی از مدارس قرآنی در پاکستان، تدریس نموده که از نام خوب برخوردار نمی باشد. در این مدرسه چندین نسل از رهبران طالبان افغانستان تربیه شده اند، سمیع الحق در موعظه های خود بالای جنگ علیه امریکا در افغانستان اصرار میورزد.

همزمان مولانا سمیع الحق میگوید که میخواهد در آوردن شورشیان به میز مذاکره کمک نماید. پیشنهاد "پدر طالبان"، بالا بردن امیدواری است که تلاش اضلاع متحده امریکا را برای مذاکره و راه بیرون رفت از جنگ ده ساله را آسان میسازد. اگر هم سمیع الحق به صفت میانجی ظاهر نشود، ولی موفقگیری اش واضح میسازد که در بین طالبان واقعاً تمایل به مذاکره وجود دارد. سمیع الحق میگوید: "باید یک راه خروج از این معضله وجود داشته باشد". او اضافه مینماید: "خونریزی راه حل نیست".

فشار خروج

با توجه به این واقعیت که اضلاع متحده می خواهد نیروهای خود را از افغانستان تا سال ۲۰۱۴ خارج نماید، تمایل برای مذاکره از همه وقت قویتر شده است. اضلاع متحده بر پاکستان فشار می آورد که آنها باید شورشیان را به آوردن به میز مذاکره مجبور سازند. تا حالا نتایج در این رابطه بی ثمر بوده است. از طرف دیگر مقامات اضلاع متحده نیز بر این باورند که هنوز هم بیش از حد فشار نظامی بر شورشیان از طریق عملیات در افغانستان و حملات طیاره های بی پیلوت در پاکستان لازمی است.

"صحبت کردن و مبارزه" را شیوه عمل میدانند

یک فرستاده امریکا که نمیخواهد نامش فاش شود در باره این ستراتیژی میگوید: "ما آنها را سرکوب می کنیم، شواهد نشان می دهد که مردم تمایل دارند که به یک توافق برسند"، "پاکستانی ها به ما می گویند که بعضی از آنها (طالبان) می خواهند مذاکره نمایند."

فارغین نامدار

سمیع الحق در سن هفتاد سالگی شخصی است که در دو طرف سرحد (خط دیورند) از جانب ستیزه جویان احترام میشود. مدرسه او که به دارالعلوم حقانیه مسمی است، امتیاز فارغ التحصیلان مشهور را دارا میباشد. ملا عمر طالب بلند رتبه و هم رهبر شبکه حقانی در مدرسه او تدریس شده اند. شبکه حقانی که در عمل از مناطق سرحدی پاکستان عملیات را سازمان میدهد، برای امریکاییان دشمن خطرناک پنداشته میشود.

مدرسه دارالعلوم حقانیه در سال ۱۹۴۷ تأسیس گردیده و در حدود ۳۰۰۰ شاگرد دارد. این مدرسه در نزدیک شهر پشاور، در پهلوی سرکی که با افغانستان وصل میشود، موقعیت دارد. سمیع الحق در حدود ۵۰۰ شاگرد را تدریس مینماید که در آینده نزدیک از مدرسه فارغ میشوند.

شاگردانی که در مدرسه او مشغول تحصیل اند، از خورد سالگی به درس شروع کرده اند، آنها چهار زانو در مقابل استاد شان نشسته اند. سمیع الحق به آنها میگوید، شما باید به جهاد آمادگی بگیرید. در اینجا اسلام سازش ناپذیر تدریس میشود.

اینجا نه تنها دعوت به جهاد صورت میگیرد، بلکه اسلام ناب که رژیم طالبان در دهه نود میخواست به افغانستان صادر نماید، در این مدرسه در عمل پیاده میشود.

عدم اعتماد و خواسته های بیش از حد

سمیع الحق مقاومت حاضر در برابر اضلاع متحده و متحدان آن در افغانستان را بر حق دانسته و اشاره می کند که طالبان دیگر، با مذاکرات نیز بسیار مشکوک میباشند.

برخی از طالبان معتقد بودند که مذاکرات جز یک نمایش چیزی دیگر نبوده و آنها به منظور اینکه جناح های رقیب را از هم بپاشانند.

سمیع الحق اضافه مینماید: "نه حکومت پاکستان و نه هم اردو از من تقاضا نموده که به صفت میانجی ظاهر شوم، این مسؤولیت را خواهم پذیرفت، در صورتیکه از من در این رابطه تقاضا صورت گیرد، طالبان به حرف من گوش خواهند داد."

"سمیع الحق" در مورد رابطه اش با شورشیان می افزاید: "روابط ما با احترام و به اساس دانش استوار است." ولی امریکایی ها باید نشان دهند که طالبان را فریب نمیدهند. طالبان افراد عاقل اند که با تلاش های فریبکارانه خوب آشنا میباشند. با وجودیکه تماس های ابتدائی صورت گرفته، به گونه مثال بین هیئت اضلاع متحده امریکا و شبکه حقانی، اما تا زمانیکه نیروهای اضلاع متحده در افغانستان مستقر اند، طالبان رسماً به مذاکره حاضر نخواهند شد.

پایان